

KANADA – QUÉBEC, Québec City – julij/avgust 2015

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime in priimek:

Jurij Hanžel

Čas izmenjave:

13. 7.–10. 8. 2015 (datume določi univerza in so vsako leto malo drugačni, praviloma je izmenjava razpotegnjena čez dva koledarska meseca)

Kraj izmenjave

Izmenjavo sem opravljal v Québec Cityju (po francosko preprosto Québec), ki je glavno mesto istoimenske province in šteje približno pol milijona prebivalcev. Zgrajeno je ob reki sv. Lovrenca, njegova glavna znamenitost pa je staro (za severnoameriške razmere, seveda) mestno jedro, obdano z obzidjem. Znotraj obzidja je preplet živahnih uličic, na njegovem robu pa verjetno najbolj znana stavba v mestu – hotel Chateau Frontenac. Pod starim mestom je lepa pešpot s kolesarsko stezo ob reki sv. Lovrenca. Kampus Univerze Laval je kakih 5 kilometrov oddaljen od mestnega središča. Na splošno je Québec prijetno in varno mesto, kjer se poleti precej dogaja.

Komunikacija pred izmenjavo

Enako velja za vse izmenjave, ampak za Quebec še toliko bolj – **res natančno preberi EC**, zahtevajo kar precej stvari, vsaka univerza ima kakšno posebnost. Načeloma zahtevajo stopnjo francoščine B2 ali višje. Od oddaje dokumentov (Quebec ima precej zgoden rok, moral sem jih oddati do novega leta) sem po mailu komuniciral z LEO, imel sem tudi Skype intervju namenjen preverjanju nivoja francoščine.

Sprejem s strani tujih študentov

To je verjetno najpomembnejši del celotnega poročila:

- Za kratke študijske obiske, za katere nisi plačan, vize ne potrebuješ.
- Četudi ne potrebuješ vize, moraš opraviti zdravniški pregled za kanadsko vizo. Pri nas so za to pooblaščen pri Barsosu. Poleg anamneze in pregleda ti še slikajo pljuča in vzamejo kri za serologijo na HIV in sifilis. Po pregledu ti izdajo papir z uradnim logotipom kanadskega urada za priseljevanje, ki dokazuje, da si pregled opravil.
- Četudi ne potrebuješ vize, moraš NUJNO kontaktirati kanadsko veleposlaništvo (za nas so zadolženi na Dunaju), od njih v izpolnjevanje dobiš obrazec, ki mu moraš potem priložiti še pismo, da te je kanadska univerza sprejela in tisti list od pregleda.
- Natančno beri vsa navodila, ki jih dobiš od univerze in IFMSA.

Z upoštevanjem teh korakov si prihraniš veliko živcev in negotovosti na študentskem referatu ... Letos so na univerzi Laval nekoliko zaostri postopke, s čimer tukajšnji IFMSA ni bil stoddstotno na tekočem in smo se vsi tuji študentje znašli v lepi godlji.

Kar se sprejema tiče, te kontaktna oseba pride iskat na letališče/železniško/avtobusno postajo, ti pokaže nastanitev, te prvi dan pelje na delo in zadnji dan odpelje na letališče. Vmes se bolj ali manj angažira glede socialnega programa.

Nastanitev in prehrana

Študentje na elektivu in praksi smo stanovali skupaj v veliki hiši, kjer je imel vsak najeto svojo sobo. Veliko (> 10) je bilo tudi "nemedicinskih" najemnikov. Poleg wifija in skupnih sanitarij smo imeli na voljo še kuhinjo in pralnico. Od kontaktne osebe na začetku dobiš 200 CAD za hrano – ni čisto dovolj za cel mesec, je pa lep dodatek.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Izmenjavo sem opravljal na kardiološkem oddelku Univerzitetnega inštituta za kardiologijo in pnevmologijo v Quebecu ([IUCPQ](#)). Oddelek je veljal za "splošnega kardiološkega", med diagnozami so prevladovala različne oblike ishemične bolezni srca, dekompenzirano srčno popuščanje, "neopredeljena prsna bolečina" in atrijska fibrilacija (pacienti, predvideni za elektrokonverzijo). Tekom meseca sem videl tudi posamezne primere endokarditisov, bolezni srčnih zaklopk, perikarditisa, elektrofizioloških problemov in pljučne hipertenzije. Povprečni delovnik je trajal od 8.00 do 17.00 (18.00), včasih pa se je tudi zgodilo, da smo končali šele ob osmih. Vmes je ena ura namenjena kosilo, kar v glavnem spoštujejo vsi specialisti. Za lažje razumevanje opisa dela moram opozoriti na dve organizacijski posebnosti:

- VSE, ampak res čisto VSE se lastnoročno piše na papir: sprejemi, odpusti, napotnice za preiskave, recepti, laboratorijski izvidi (res je, pričakujejo, da jih z zaslona prepíšeš na papir);
- Večino dneva si na oddelku sam s specializantom in morebitnimi drugimi študenti (bodisi kanadskimi bodisi mednarodnimi).

Dan se je praviloma začel z delitvijo novih sprejemov in pripravo odpustov. Ko so bili sprejemi in odpusti zaključeni, je vsak (tj. študent in specializant) naredil vizito svojih pacientov, svoje ugotovitve na dolgo in široko napisal na papir ter predvidel preiskave in terapijo. V veljavi je bil tak sistem, da smo študentje lahko prosto predpisovali laboratorijske in slikovne preiskave, za recepte se je pa moral zraven podpisati še specializant ali pa specialist. Vizita s specialistom je bila praviloma popoldan, ko si mu predstavil svoje jutranje ugotovitve in načrt, ki ga je po potrebi prilagodil. Ta korak se je ponavadi razvlekel čez večino popoldneva in če ni bilo res kaj izjemnega, je bilo dneva konec po viziti.

Pomemben element dela na IUCPQ je izobraževanje: za študente in prvi letnik specializantov so organizirana tedenska predavanja (1–2), tema so bila internistična nujna stanja. Poleg tega je enkrat tedensko organizirana interaktivna predstavitev kliničnih primerov z dežurstva. Predstavitve so upravičile prisotnost pridevnika "interaktiven" v svojem imenu, saj razen demografskih podatkov pacienta in kratke anamneze od moderatorja predstavitev nisi dobil ničesar – za vse druge podatke je bilo treba postaviti prava vprašanja. Na kardiologiji so ob petkih organizirali tudi debato "Meet the professor", kjer je vsak teden eden izmed profesorjev odgovarjal na najrazličnejša vprašanja študentov in specializantov.

Internistični oddelek sicer ni kraj, kamor bi se odpravil s prednostno nalogo izpiliti svoje veščine, vendar je pričakovanja tule treba še dodatno znižati. Sestre kri poberejo že ob petih zjutraj, plinskih analiz arterijske krvi ne delajo (jemljejo le kapilarno), EKG pa snemajo EKG tehniki. Od praktičnih stvari sem v resnici naredil še največ elektrokonverzij (seveda pod nadzorom) ...

Mentorstvo

Posebnost organizacije dela je tudi dejstvo, da specialist na oddelku ostane samo en teden, kar pomeni, da v času izmenjave delaš s štirimi mentorji – prednosti in slabosti takšne ureditve si lahko predstavljate sami. Ena izmed prednosti je bila gotova ta, da so se mentorji razlikovali po svoji subspecialnosti: interventna kardiologija, ehokardiografija, elektrofiziologija ... Na ta način si vsak teden dobil nekoliko drugačen pogled na kardiologijo. Vsi štirje so bili res dobri pedagogi, bolj si jih spraševal, več so ti povedali. Kadar je debata dobro stekla, si se v kratkem času naučil res veliko.

Socialni program

Prostega časa med tednom ni bilo v izobilju. Poleti je v Québecu organiziran glasbeni festival (letos so bili glavna točka Rolling Stones), odvija pa se še več manjših: npr. ulično gledališče, zastonj cirkuške predstave tipa Cirque du Soleil ... Kanadski študenti so organizirali tri vikende (v Montrealu, Sherbrooku in Québecu), sam sem se udeležil le slednjega, ker mi druga dva časovno nista ustrezala. Od krajev, ki si jih je vredno ogledati (oz. prepričati kanadske študente, da tja organizirajo izlet), velja omeniti otok Orléans in mestece Tadoussac, kjer organizirajo izlete za opazovanje kitov na reki sv. Lovrenca. V bližini Québeca je tudi več narodnih parkov z lepimi možnostmi za pohode, rafting, kajakaštvo itd.

Prevoz

Ker sem pred izmenjavo še malo potoval, sem priletel v Toronto, vrnil pa sem se iz Québeca. Veliko študentov je priletelo v Montréal. Med Québecom in Montréalom vozi avtobus, ki je, kot večina javnega prevoza v Québecu, precej drag (45–50 CAD v eno smer). Ugodnejša možnost je quebeška različica Prevozov, ki se imenuje Amigo Express. Za isto relacijo plačaš približno 15 CAD (in 5 CAD "takse" spletni strani). V mestu Québec med sredstvi javnega prevoza kraljuje avtobus s precej zasoljenimi cenami (3,25 CAD za eno vožnjo); če je tvoja izmenjava razpotegnjena čez dva meseca, se ti tudi ne splača jemati mesečne vozovnice, tako da smo večinoma kupovali tedenske. Znotraj države je najbolj elegantno, in precej ugodno, če se vas nabere več, potovati z najetim avtomobilom. Nizkocenovnih letalskih prevoznikov tukaj žal ne poznajo.

Splošna ocena izmenjave

Po tem, ko se navadiš na vsakodnevno pisarijo na papir, še kar gre. Največja odlika izmenjave so bile izjemne priložnosti za učenje: vse vrste predavanj in razlage specialistov, tudi nekateri specializanti so bili pedagoško navdahnjeni. Izmenjava je tudi dobra priložnost za jezikovno izpopolnjevanje v francoščini (četudi ima tukajšnja francoščina svoje posebnosti). Moram pa priznati, da sem bil sprva kar malo razočaran, da sem prišel v bolnišnico, katere notranja oprema močno spominja na UKC in ki je, kar se vsakdanjega dela tiče, še bolj "papirnata" ...

Približna razdelitev stroškov

1 € ... 1,4 CAD

Zdravniški pregled za kanadsko vizo: 150 €

Letalska karta Zagreb–Toronto, Quebec–Zagreb: 700 €

Registracija pri Zdravniški zbornici Quebeca: 110 CAD (povrne IFMSA)

Zavarovanje (zdravstveno + malpractice): 83 CAD/mesec (strošek je pokrila IFMSA)

Javni prevoz v Quebecu: 4x 28 CAD

Prehrana: cca. 250 CAD

(v smeri urinega kazalca od zgoraj levo): po raftingu na reki Matawin, hotel Frontenac ponoči, razgled na reko sv. Lovrenca, samica losa, del starega mestnega jedra.